

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

det lille teater

væder krokodillen
personligt
fæde dens grønne sørgmodige mor
og dens frække tandbørste
lykken kommer ind
fra venstre
forklædt som en lille fugl
profast men uden at trænge
sig på
og dunkelmanden,
som passer sin karussel,
forsvinder i natteluftens
fære man hoster.
Sæt et stykke snor
eller sytråd fast i en gummistovle
og strax har du et stort
og bevægende drama.
Indbring et gammelt stearinlys

under din filthat
slå øjnene op
og hele verden er en film
af flimrende billeder
henover nethinden.
hils krokodillen fra mig
tør fødderne af i profetens
lange skæg.
træk en violinbue henover
stemmebåndet
og byg dig et nydeligt slot
af småfolkets latter.
hils krokodillen
og lykken
fra mig
og resten af verden.

tillegnet kaj matthiesen

af peter pulsen

i forbindelse med bladets debatoplæg "Barnet og Dramatikken"
Lette digt: Informations anmeldelse af det nye børneteater.

fødselsdagen

I det første nummer af vort forældreblad (som dengang hed "Borrevold Tidende" - det var i 1963) havde jeg en længere udredning om skolens fødselsdag.

Det var nærmest en "historisk" gennemgang af alle de data, man eventuelt kunne vælge imellem til fødselsdag.

Da jeg nu blev bedt om at skrive om denne festdag, og jeg så kikkede den gamle artikel igennem, følte det virkelig som "historie". Selv mange af de få stadier på vejen som bliver nævnt her, og som alle hører til de vigtigste, er allerede glemt. Tænk!

Men til sagen! Nu - 4 år efter - er det tydeligt og klart, at vi valgte den rigtige dato til skolens fødselsdag.

De mange data på vejen kan ikke være kandidater til fødselsdagen - fordi:

de må alle høre med til skolens undfangelse og udvikling inden fødselen, da der ingen børn var hæftet på den, kun forældre.

At vi standsede op ved den 3. september som skolens fødselsdag, var rigtigt - fordi:

på denne dag var det børnene som trådte frem i dagens lys for første gang, og som mødte op på deres skole med skoletasker og forventningsfulde øjne.

Hidtil var det kun forældre, som havde gjort sig bemærket under skolens smertefulde fosterudvikling.

Og mon ikke en skole først og fremmest er børn ??

At børnene den gang (som nu!) var fordelt rundt i 3 dagligstuer, gør ikke den 3. september til en mindre minderig dag. Et langt og højt hurra for fireårsdagen !

lise

* BARNET OG DRAMATIKKEN *

Vil man finde noget om "dramatik i skolen" i den blå betænkning, skal man lede længe. Slår man op på kapitel 2, hvor formålet med hele skolen beskrives under titler "Læseplaner og skolen", finder man ikke noget direkte om dramatik, selv om en bestemt passage måske blandt andet er møntet på dramatikken, den lyder:

Det må stedse være skolens opgave - jævnsides med at bi-bringe børnene sikre kundskaber - at udvikle deres fundamentale menneskelige evner og anlæg og at søge at vække dem til virkelig forståelse af tilværelsens problemer.

På side 43 i "den blå" kan man læse om formålet med danskundervisningen, men ikke noget om dramatik. Nej, man skal helt hen til afsnittet om danskundervisningen fra 3.-7. skoleår, før man møder begrebet dramatik, og så endda i såre beskeden skikkelse, det heder indledningsvis:

Dramatisering kan være et formålstjenligt middel til at aktivisere de mere tilbageholdende og til at engagere klassen som helhed.

Nu berøres emnet dramatik periferisk rundt om i danskafsnittet og et enkelt sted i religionsafsnittet - ellers ikke.

Men "den blå" (folkeskolens bibel, som den også kaldes) er jo på ingen måde en håndfæstning, myndighederne pålægger lærerne, den er kun tænkt som undervisningsvejledning. At nogle lærere (og de bliver ganske givet

flere og flere) i den store skole placerer dramatikken på en central plads i skolehverdagen, er nedenstående artikel af Carl Ortved Jørgensen vidnesbyrd om. Nok om de andre.

Hvordan med os selv. I vores skole indtager dramatik en central plads, alligevel er det et emne, vi ikke rigtig har snakket med hinanden om. Der er så mange spørgsmål, der melder sig. Hvad er dramatik for noget? Hvorfor skal vi have det ind i skolen? Hvordan skal det gribes an? Hvor meget skal vi dramatisere i skoleklassen? Blot en lille buket af spørgsmål, der kræver omfattende svar.

Når forældrebladet har taget "Barnet og dramatikken" op som emne, er det fordi, vi mener det gavnligt, at vi (lærere og forældre) ligesom lærer hinandens intentioner og meninger at kende.

Trods det korte varsel og lærernes omflakkende travlhed har de alligevel på forskellig måde gennem interviews, telefonsamtaler og spørgeskemaer været med til at danne et oplæg. Vi takker lærerne for deres velvillighed, og håber, at nogle af dem senere måske har lyst til her i bladet at uddybe deres opfattelse af dramatisering.

Det var skolen og lærerne. Men hvad med hjemmet og forældrene. Hvordan ser vi på emnet? Er vi med til at befordre noget i dramatisk retning i årene, inden lærerne modtager børnene? Har vi muligheder og evner til at dramatisere i hjemmet? GØR VI I DET HELE TAGET NOGET VED DET?

Vi håber fra bladets side at modtage mange indlæg fra forældre - både fra dem der gør noget ved det (og om hvad de gør ved det), og også fra dem der ikke gør noget ved det.

IKKABENDE DRAMATIK

Ideer og baggrund

Skolens målsætning kan omskrevet udtrykkes på følgende måde: Der skal læres noget med spændvidde i stof, med hensyntagen til eleven, og det skal udvikles.

Analysen og tolkninger af denne målsætning er legio og de praktiske udformninger uhyre forskellige. Spørgsmålet er blot om ikke skolen trods mange helhjernede forsøg på at sprænge de snævre rammer for ensidig kumen og viden har svært ved at følge disse forsøg op i en verden præget af kommerciel livsholdning: "Hvad skal jeg kunne for at tjene på og på meget og for at få det og det?"

Ikke destomindre møder tusindvis af små mappemennesker op i 1. klasse hver dag uden denne snæversynede og livsfjernende formulering. Fremragende pædagoger og kunstnere har tagtaget en stadig mere udbredt defensiv holdning skabt af erstatningsdramatikken i film, fjernsyn og ugeblade og har på bøger og skrifter åbnet flere døre til det: at dramatisere. Fra England kan bl.a. nævnes E.J. Burton: "Drama in schools" og fra foregangslandet Sverige, Barnteaterkonsulent Elsa Olenius: "Barnteater", hvor især eksemplerne inden for begrebet - creative dramatics - kan inspirere danskundervisningen på begyndertrinnet. Ideerne er i første omgang grebet på visse privatskoler, hvor særlige gunstige forhold som elevmateriale fra interesserede hjem, begrænset elevantal og inspirerede lærere har spillet ind.

De eksempler, der i denne artikel beskrives, er hentet fra hverdagen på en københavnsk kommuneskole og skulle foruden at belyse et dramatiseringsarbejdes forløb også ses som noget naturligt inden for Folkeskolens rammer.

Orientering og vurdering

I Den blå Betænkning blev der med det særskilte kapitel: Dramatisering givet grønt lys for et værdifuldt element i danskundervisningen - også brugbart inden for andre fagområder. For nogle var det blot en bekræftelse af gode erfaringer. For mange måske en igangsættelse til at sprænge de stivnede former, sanglegen i 1. klasse og skolekomedien på 3. kl. trinnet, evt. så avantgardistisk - skolekomedien med

et udsnit af både små og store elever. For de fleste: "Nå, det kan man også!" og så druknede muligheden blandt talløse andre.

Med danskerens vanlige holdning til nyorientering - især på et kunstnerisk plan - lyttes der overbærende interesseret, men ikke praktisk engageret! Alle ser, både forældre og lærere, med glad billigelse på børnelege, børnedanse, spontan fantasifuld børnesnak og børnesang - men det er jo kun leg. I værste fald er denne ikke engang organiseret set ud fra et voksenlogisk synspunkt. Måske er denne lille dramatiske situation oven i købet en fræk, kritisk og asocial karikatur af en voksenverden, og børnene udleveres på fadet: ukoncentrerede, støjende, hensynsløse, fantasiløse o.s.v.. Forældre- og lærerslutninger af den art er legendariske. På et senere trin, 8.-10.kl.. stimulerer samme kredse den vante forestillingsverden, om at de unge er uselvstændige, rod-løse, destruktive, inaktive o.s.v., ved at råbe højt indbyrdes, og på papiret distribuere hinandens: "hvad sagde jeg"-opfattelser. To eksempler skal her konkretisere dette - for nogen - unuancerede og provokerede udfald og samtidig fungere som grundlagsmotiv for et dramatisk-musisk arbejde set i et sammenhængsforløb.

Eks. 1: En ganske almindelig dag i skoleåret - måske en novemberdag, noget mørkvåd, sidder en 2.klasse (25 børn) i et - måske - ufestligt lokale med en - måske - i den time uinspireret træt lærer efter - måske - et frikvarter med en eller anden konflikt, måske en elev er utilpas etc. Alle faktorer kan multipliceres gensidigt, men som regel regner vi kun med nogle enkelte! Et afsnit af læsebogen, måske en af klassens biblioteksbøger, står for. Ganske vist læste børnene stykket alene forrige time, men visse ord må kontrolleres. Der læses, nu højt, og ordene korrigeres både af elever og lærer. "Prøv forfra"! En svag læser kæmper sig igennem ord uden indhold, menings- og oplevelsestomme. En god læser døves af ordtrivialitet, og en god iagttagelses-evne blir ikke skærpet. En pige er et øjeblik borte - på vej med mor ind til stormagasinet, og var det nu kl.3 eller kl.4? "Læs videre, Jette"! - eller "Hvorfor løb den lille kat"? Den evigtilbagevendende konfliktsituation mellem et barns virkelighedsverden, dets følelses- og værdisystem, og den voksnes normer og krav er opstået.

Er det fortegnet? Et lille regnestykke kan her opstilles: Der er så mange skoler, så mange 2.klasser, så mange skole-

dage. Hvor mange timer opstår uden GLÆDE? - På et mere avanceret regneplan kan man lave det samme regnestykke og erstatte skole med hjem.

Eks. 2: Realklassen er midt i hovedværket "Anna Sophie Hedvig", og nu skal der ske noget. Læreren har i en blanding af mismod og anklage drøftet alvorligt med kolleger det fortvivlende i elevernes manglende modenhed, aktivitet og selvstændige iagttagelses- og formulerings-evne. "Prøv at spil det som læsedrama" - eller "Opfør en af scenerne". Forslaget tages op, eleverne får tildelt roller, og de udtagne placeres foran klassen. En ny konfliktsituation opstår. Denne gang med flere fronter, i det elevernes egne følelses- og værdisystemer kolliderer. Resultatet afspejler sig i lukkethed, krampagtighed, god kritik og uforløst grinen.

Fortegnet ? Et tænkt regnestykke kan igen opstilles: Hvor mange mennesker i Danmark udgået fra en undervisningsanstalt, ligefra folkeskolens 10.klasse til universitetet har et engageret, livfuldt - ikke eksklusivt eller diverterende forhold til det: at se, at høre, at tale, at opleve?

Linjerne er trukket skarpt op for at kunne præcisere det positive ved at arbejde med en dramatisk (musisk) fremstilling. Ikke et universalmiddel, men en integrerende del i barnets psykiske og biologiske udvikling og som en livfuld og varieret undervisningsmetode.

Det dramatisk-musiske barn

I enhver leg - enten alene eller sammen med flere børn - ligger der et behov for glæde, spænding, bevægelse og fantasi. Der synges og digtes, og med vågent øje iagttages omgivelserne. De voksne imiteres både med hensyn til gestus, følelsesudbrud, brug af ord o.lign.. En lille, næsten kultisk, leg som far, mor og børn afspejler tydeligt barnets indlevelse i en ydre og indre virkelighed. Der behøves ikke mange rekvisitter, og med indlevelse og skaben fremstilles "dramaet" eksistentielt.

Her gives der udtryk for et mig selv - i forhold til andre. Her oplever jeg-selv - andre.

Hvem har ikke prøvet at forvilde sig ind i ingenmandsland og dér mødt "Snigende Ulv". Lydløst, vagtsomt spejdende

mellem parkerede biler (klipper eller indhegning) for at afvente 2 "intetanende", rytmisk vuggende cowboys. Et skud, lydret gengivet, og den ene er i vandret tilstand på vej til jorden. Måske er han død - eller kun ramt i benet; alt afhænger af situationens krav om videre forløb eller endelighed.

Tænk på den lille pige, der forunderligt yndefuldt, plastisk og nynnende sin egen lille spundne melodi, drejer rundt om sig selv. Dansende, hoppende gives der udtryk for balance mellem "sjæl" og krop.

Udgangspunktet for et arbejde med fri skabende dramatik bliver da på begyndertrinet:

At give barnet mulighed for iagttagelse, fantasi, indlevelse og skaben. -

At give det rum og stimuli til en spontan reaktion på en oplevet ydre og indre virkelighed (uden rekvisitter og dekorationer etc.) -

At give det mulighed for en fri og naturlig væremåde - og sidst, og vigtigt, at lade dette være udsprunget af GLÆDE.

Creative dramatics - et progressivt forløb

Små afspændingsøvelser er vigtige for roen og balancen og samtidig opøves koncentrationen. En morgen, hvor vi alle har lyst til at fortælle på én gang eller efter et frikvarter, hvor noget konfliktstof har ophobet sig og ligger ladet med aggressivitet, manglende lydhørhed o.s.v., kommer man helt stille ned mellem bordene og ber børnene om "at lægge sig ned og sove" - ingen må kigge. "Lyt til det, jeg spiller eller læser op"! Og medens blokfløjtetoner eller børnerim fylder rummet, spænder vi af, lytter og tænker - drømmer. Der vælges varieret til de forskellige dage, så vi møder mange kontraster som lystig-sørgelig, hurtig-langsom, hård-blid - - - "Vågn op og fortæl - tegn eller vis, hvad du tænkte på og oplevede". Udtryksformerne - "kunstarterne" varieres.

Fysiske øvelser med fantasiindhold kan foretages når som helst som variation, når vi er trætte. Både individuelle og kollektive, hvoraf de sidste varieres med hensyn til gruppestørrelse.

Vi skal ud at rejse og løfter den tunge kuffert - er i ha-

ven og plukker æbler - er statuer i en park og skifter mellem "stærke og svage" stillinger - kaster bolde til hinanden. Pantomimisk fornemmes form, rum og ikke mindst det vigtige i al dramatik: kontrast. Ord som let-tung, blød-hård, varm-kold, lille-stor o.s.v. konkretiseres og opleves. Det gir samtalestof og en begyndende sprogiagttagelse.

For at opøve indlevelse og reaktion taler vi om sanserne og går på udstilling sammen for at kigge på billeder, spiser en sur appelsin, lugter til en rose o.s.v.. Koncentrationsevnen opøves med hensyn til at betragte omverden, forstå andre - og med hensyn til opgaven, man selv er i. Senere udvides øvelserne til iagttagelsesøvelser: drengen, der hjælper en blind over gaden, mennesker, der står i kø, to venner møder hinanden etc.. Alle disse små øvelser følges op af samtale og medleven fra kammeraternes side, og en grundatmosfære af tillid, åbenhed og vejleden - ikke kritiseren - skabes. Nu kan man fortælle om den bog, man havde fået i fødselsdagsgave (elevforedraget om ugens bog - dagens digt - etc. bygges op). Nu kan man, og interesseret, gå hen og se kammeraternes tegninger på opslagstavlen, og der tales sammen undervejs.

Dramatisering af situationer

I stedet for ensidig samtale om dagens lille stykke "litteratur og lyrik" (vores læsebog eller p.t. oplæsningsbog) fremstilles det læste (mennesker, dyr, handling, stemning...) dramatisk. Der gives rum for forskellig oplevelse og indlevelse, og vi opdager, at der er meget at hente i det læste. Litteratur- og livsforståelse begynder ikke med Martin A.Hansen! Forinden har vi opøvet små handlingsforløb med stigende sværhedsgrad.

Handling uden følelse: vask et gulv - pluk blomster og orden dem i vaser - etc..

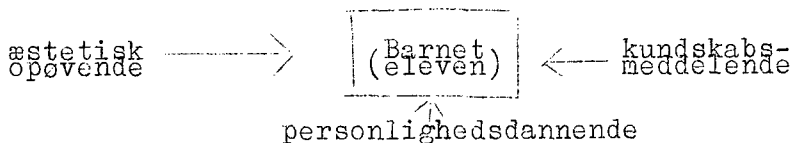
Handling i en vis sindsstemning: mor har travlt med at bage, mangler mel, og du vil ikke gå i byen - en vred dame i en bagerforretning - en kammerat ringer på døren, du bliver glad, da du ser ham, og I løber ud for at spille fodbold.

Handling med følelsesskifte: nogle børn er ved at spille

rundbold, da bolden pludselig ryger ind i en have, hvis ejer er - tror de - gnaven og vred af sig. Et par stykker prøver at hente bolden, medens de andre passer på. Nu dukker ejeren op, og de to i haven gemmer sig, medens de andre løber bort. Det viser sig, at ejeren ikke er så slem endda, og de to i haven får efter en lille sludder (er blevet opdaget) lov til at komme ind og hente bolden, hvis det skulle ske engang til. De mødes lettet med kammeraterne.

Herved præsenteres endnu et vigtigt element inden for det dramatiske: konflikten. Dette bringer emner frem fra hverdagen - både fra hjemmet og på skolen, og komplikationen i det dramatiske forløb blir foruden at fremstille konflikten også at løse denne. For elever er det et dramatisk taknemmeligt stof, som kan udbygges og nuanceres hele skoletiden igennem (ekstemporalspil på 8.kl.trinet i emnet samfunds- og familiekundskab). Desuden opleves nu forskellige mennesketyper, og de første karakteristikker gøres.

Det væsentlige i danskundervisningen, foruden det at være undervisningsemne, er, at dette grundlæggende arbejde er barnecentreret. Det giver mulighed for - funktionelt - at komme ind til ordets verden, tilegne sig det og udtrykke det mimisk-pantomimisk og talt, når det falder for, i en atmosfære af lydhørhed over for andre: tolerance og med tro på eget værd: oplevelse, fantasi, selvkritik.

Sangspillet - orienteringsemner

På begyndertrinet må sanglegen være en helt naturlig foreteelse som udgangspunkt for musikdramaet, hvor ord, toner og bevægelse smelter sammen.

5.klasse er taget på opdagelsesrejse. Inspireret af Thorbjørn Egners "Hoasang" (hørt på plade) digter alle - hjemme - et ydre forløb. Sammen drøftes så rammen, personer, optrin o.lign. og det vigtige i:

at danne sig et helhedsindtryk

at se detaljenat indleve sig i miljøets atmosfære

opøves. To miljøer opstår, nemlig et gammelt sejlskib med søfolk, kok og kaptajn o.s.v. og negerstammen, som negerdrengen Hoa er medlem af. Vi lærer sangen udenad, og med musik som en dejlig stimulans udvider de fire vægge sig. Vi behøver ingen dragter, men efter ønske har børnene sammen i formningstimen lavet en stor farvestrålende frise. Kunstarterne mødes til gensidig inspiration.

I historie- og geografitimen opstår mange emner, som inspirerer til større dramatiske situationer, hvor eleverne "må tænke sig ind i" hvordan forskellige mennesker må have reageret - eller vil reagere.

"De første fremmede købmænd kommer til stenalderlandsbyen (bopladsen)"! I grupper samtales der om mødet, måske skrives der ned. Flygter bopladsens mennesker? Måske kun nogle enkelte - hvem? Dræbes købmændene, evt. ofres? Er de på vagt overfor hinanden? Bliver der fest?

Ved at lade de forskellige grupper spille, kommer der mange fine nuanceforskelle, ofte divergerende opfattelser.

Den gode frilæser, som måske har læst "Bo en bronzealderdreng", får brug for at tilegne stof, mens det ofte viser sig, at en svag læser netop kan udtrykke sig i det dramatiske, og dér vinder sejr, som stimulerer.

Efter at have hørt om hverdagen i en ægyptisk oase - måske har vi set nogle lysbilleder - opstår lysten til selv at være med. Et fremmedartet miljø er dragende, selv om vi også møder tilværelsens gru. Her er tiggere - pågående i al deres håbløshed. Krøblinge, der støder sig frem. Slangetømmerens dæmoniske leg med en fiktiv brilleslange, mens yndefuldt vuggende vandbærersker glider forbi, idet de med håndstillingen over hovedet lader ane krukens form.

Detalje - helhed - miljø ! Der blev noget at skrive om i denne uges fristil.

Lyrik og prosa

Folkevisen, dens mennesker og deres livsholdning kan blive forunderlig nærværende, når vi ikke kun benytter stilfornemmelse ved at høre folkevisemusik på blokfløjte og ser afbildninger af kalkmalerier, men også giver rum for

indlevelse.

I det vidunderlige digt: Ebbe Skammelsøn møder vi den onde lykke, svigen mod den rette fæstemand. Allerede i melodien, spilles fortløbende, møder vi det tragiske - en grundstemning er angivet, som benyttes, når vi stiller op til runddans. Blot danser vi ikke, men medlevende, foregribende slutter vi kreds om dem, der spiller de forskellige personer i dramaet - pantomimisk, idet de kommer frem - under oplæsningen - fra selve kredsen. Vi ser og forstår Ebbes usigelige kval, hans kærligheds ydmygelse, da han går rundt og skænker "den brune mjød". Da han leder Lucelille ad højloftsbroen til brudehuset, og da afsindighedens vildskab kommer op i ham: "han sit sværd uddrog". Folkevisen blev eksistentiel - blev de unge selv.

For at gøre en forældreaften særlig festlig blev 3.klasse enig om at spille en dramatisering af et prosastykke, nemlig Klods-Hans, som et rigtigt skuespil med dragter, kulisser og rekvisitter. Da jeg ikke tidligere har omtalt brug af disse ydre effekter, skal jeg her antyde en værdi af dem, når de optræder udenfor et pædagogisk - dramatisk forløb, idet børnene i det skabende dramatiske forløb ikke skal spille - men være !

Vi oplevede teaterstemning og spænding. Alle deltog henholdsvis som skuespillere og som arbejdende teaterfolk bag kulisserne, 6 store friser, udført gruppevis i forngivningstimerne. Forskellige rekvisitter: hellebarder, kæpheste, briller og lignende blev lavet af forældre. Musik som underlægning blev indspillet på bånd af klassens regnelærer, der var "kapelmester". Modrene mødte op en time før som påklædskere og sminkøser, og desuden havde de hjemmebag med til "teaterrestauranten", som var oprettet i klasselokalet ved siden af. "Halehøj" blev et benyttet udråb dagene efter.

Vi har brug for flere af den slags udråb på skolen og i hjemmet!

Carl Ortved Jørgensen

Ovenstående artikel er hentet fra "Louisiana Revy", nr.2 1965

L Æ R E R N E

GRETE:

Redaktionen har bedt mig skrive noget om, hvordan jeg bruger dramatik i undervisningen. Jeg vil undlade at svare på spørgsmålet om, hvor mange timer der ugentlig eller månedlig bruges på emnet, det er umuligt at svare på.

En situation kan opstå, gribes den og den fanger børnenes interesse så er "spillet" gående.

Jeg kan fortælle om en sådan situation i første klasse, som jeg havde i P.fag sidste år. Der lå nogle kartonstrimler på et bord, én af pigerne tog den op og sagde, at den kunne bruges til en indianerhue. Hun gik i gang - det smittede, 6-8 stykker var nu i gang med at lave hovedprydelser, der blev lavet smykker, nogle drenge gik i gang med at lave øsker, bæltter o.s.v.. Vi begyndte at snakke om indianernes levemåde, vi samlede billedmateriale, der var nogle vældig gode artikler i "National Geografik", den måtte vi se på i engelsktimerne, i P.timerne havde vi ikke tid til det. Der var mange i gang med indianerudstyr, jeg foreslog, at vi skulle gemme alle vores ting i en kasse og, når vi var færdige med udstyret, kunne vi måske spille et stykke om indianere for børnehaveklassen.

Alle kom nu i gang med at lave udstyr, nogle af dem lavede mange ting andre måske kun een ting, det var heller ikke det væsentligste, vi havde en fællesopgave. Jeg kan ikke huske, hvor mange P.fagstimer vi brugte på udstyret, men stykket blev spillet eller leget i en gymnastiktime, den næste dag inviterede vi børnehaveklassen til at overvære

stykket.

Handlingen var livet i en indianerlejr, med bl.a. sang og dans, 18 unger, altså hele klassen deltog, og de spillede eller legede i $\frac{3}{4}$ time, det var vældig godt. Børnehaveklassebørnene var lige så optaget som skuespillerne.

Hvad betød nu sådan en opgave for ungerne ? De fik lært lidt om samarbejde, de måtte glemme sig selv og tage hensyn til andres ønsker. Der er mange andre aspekter i dramatisering, i denne situation var samarbejdet det væsentligste.

GRETE

IB:

Redaktionen har stillet lærerne en række spørgsmål om dramatik for at høre vores mening om emnet. Jeg har altid troet og for så vidt også erfaret, at det, skulle give udtryk for noget, tvang til omtanke, - og jeg er nu ganske klar over, at dramatik ikke er én ting, men flere forskellige, med forskellig målsætning, og - når vi snakker pædagogik - med forskellig metodik. Lidt længere tid (vi har fået to dage) ville nok i lærerkollegiet føre til en grundigere analyse af emnet, og vel en afklaring af, hvad vi egentlig snakker om, når vi siger "dramatik" - men nok om det, vi kan jo evt. vende tilbage til dette spørgsmål, når vi har drøftet det igennem blandt lærerne.

Forinden jeg besvarer de enkelte spørgsmål, skal jeg nævne, at der som regel er tre parter i en undervisningssituation, den som undervises, underviseren og undervisningsmidlet. Hver af parterne har indbyrdes forhold til hinanden, og

disse forhold har en meget væsentlig betydning for hele situationen.

Og så til det konkrete, - jeg har ikke som underviser et sådant forhold til dramatisering, at jeg bruger det meget. Mine fag er færdighedsfagene dansk og regning samt o-fagene. I dansk har jeg dramatiseret ved at lade børnene fremstille en situation eller en handling, som de har oplevet ved læsning. Egentlig har jeg aldrig været tilfreds med resultatet, fordi denne reproduktion af en måske i sig selv værdifuld tekst (og i nye dansk-bøger og nye gode børnebøger er teksterne værdifulde) altid er blevet gjort dårligere, sandsynligvis under påvirkning af børnenes kendskab til "raffineret dramatik" via TV og film. Langt bedre udbytte har jeg fået ved at lade børnene fortælle mig en (egnet) tekst, som den ville tage sig ud som drejebog for en film: total-billede eller nær-billede af detalje, og hvorfor.

I o-fagene har jeg enkelte gange ladet børnene fremstille situationer specielt fra før-historisk tid, og herigennem prøvet at illustrere en tilværelse, som mangler en hel masse af de begreber, som vi til daglig anvender, for eks. tidsangivelser, afstandsangivelser, mål, vægt etc.. I det sidstnævnte tilfælde (o-fagene) har jeg dog altid været på vagt overfor om det dramatiserede udtryk fjernede sig så langt fra den mulige virkelighed, at det - om det da blev husket af børnene - i virkeligheden blev vranglære.

Udenfor fagene har jeg arbejdet lidt med dramatik som "bestillingsarbejde" til fællestimerne. Bedst resultat synes jeg at have fået, da 5.klasse sidste år lagde op til en

drøftelse af et alment-menneskeligt problem for børn: onde drømme. Oplæg blev tre små tableauer, som viste hvorledes børns drømme kan have sit udspring i oplevelser (eller pseudo-oplevelser) i hverdagen, - i disse tilfælde TV, radio og presse. Vi forberedte os gennem samtaler, prøvede én gang (en time før den egentlige opførelse) og gjorde iøvrigt udstrakt brug af mime.

Jeg tror, at dramatik, bortset fra at have en begrænset anvendelighed som illustrationsmiddel i o-fagene, må henregnes som en p-fags diciplin . Dramatikværkstedet må være et værksted for eksperimenteren med udtryksmuligheder: mimik, verbalisering (intonation, dobbelttydig tale etc.) og gestikulation og måske det allervigtigste: de reaktioner som disse udtryk fremkalder hos de, som modtager den. Dramatik er, tror jeg, et praktisk anvendeligt middel i arbejdet med emnet: menneskelig kommunikation.

IB

ULF:

Hvordan bruger du dramatik i undervisningen?

Dramatik bruger jeg i undervisningen ca. 1 gang hver anden måned som en metode, når vi ligesom trænger til at skifte til noget nyt. Men det er endnu ikke lykkedes os at lægge det i faste rammer i forbindelse med dansk og o-fagene.

Mener du ikke man kan bruge dramatisering i selve undervisningen og ikke blot som noget, man tyr til, når man

trænger til at skifte til noget nyt?

Det kan man afgjort! - Men jeg mener at det i 6-7 klasse kræver et så stort forarbejde, at det i hvert fald i denne specielle situation er for uøkonomisk. Men har man benyttet dramatiseringen op gennem klasserne, så vil man også med et rimeligt udbytte kunne bruge det i de ældste klasser.

Du anvender megen tid med klassen på at bearbejde plancher og den slags, kunne man ikke i stedet anvende noget mere dramatik?

Joe- det kunne man!

Du mener altså, at man skal have dramatikken ind i undervisningen og ikke bare som et "fag" ved siden af de andre?

Ja - afgjort! Jeg vil meget gerne ved denne lejlighed sige, at det er vigtigt at få dramatisering ind i skolearbejdet - ikke som et teaterstykke, men som en integrerende del af undervisningen. Således kan man gennem dramatiseringen ramme sociale strenge hos børnene, som det ikke lader sig gøre at få fat i ved andre undervisningsformer.

For mig er dramatisering i skolestuen noget man bruger, når det er nødvendigt i klassen, der kan være flere grunde til det. Man kan være blevet træt af at sidde og "tæske" i en læsebog - eller skrive for meget gennem nogle måneder - man kan være blevet sure på hinanden, og så kan man gøre rent bord ved at skifte over i en helt anden emneform f.eks. dramatikken, så har man

ogget at være fælles om - og ligesom bliver gode venner igen.
 Du har også religion i 7. klasse, er dette fag ikke særlig
 velegnet for dramatisering?

Ja - vi har også forsøgt os - vi rejste jorden rundt og
 kom til en primitiv stamme i Afrika - men her kom vi til kort
 p.g.a. mangel på faglig viden. Det er her - som i de øvrige
 fag - ofte svært at finde læsestof, der er egnet til børn.
 Så det gik lidt i vasken.

Hvorfor skal dramatikken ind i undervisningen - vi har jo allerede
 nært den sociale side - men der er vel et videre sigte?

Ja Folkeskolen har gennem generationer forsømt en side af
 den menneskelige udtryksmåde. Der er jo ikke nogen, der har
 bestemt, at man kun kan udtrykke sig i tale eller skrift.
 Den dramatiske udtryksform er en urform, der ligger os nær.

Ulf.

ULLA:

Hvordan har du det med rytmik/dramatik?

Direkte dramatik i gymnastiktimerne har jeg ikke anvendt i
 så stor udstrækning - vi har dårlig haft tid. Har jeg anvendt
 det, har det navnlig været i de små klasser.

I de små klasser arbejder vi mere spontant, fordi de små er
 så dejlig uriddelebare at arbejde med - senere over vi mere
 præcist, prøver at få musklerne til at arbejde sammen, så
 børnene bliver fortrolige med deres krop og dens formåen.

Du mener måske at Gøsselgymnastikken tjener som et redskab
 for den dramatiske udtryksform?

Ja - Absolut!

Man kan ikke udtrykke dramatik, uden at kroppen er medvirkende,
 og netop derfor lykkes dramatik så godt i de små klasser;
 de små har deres krop med i alt - i hele deres livsudfoldelse.

Ulla.

 I næste nr. bringer vi Gerdas artikel om dramatik i børne-
 haveklassen.

R A P P O R T F R A B Y G G E S E K T O R E N:

"Det er vanskeligt at spå - især om fremtiden ! "

Jeg har sporet en påfaldende interesse hos mine med-forældre for at få præciseret gangen i vort byggeri og måske særlig dets afslutning. Dette afslører en begynderindstilling til dette "at bygge", hvor man endnu ikke har nået den mere kontemplative, resignerede ro, der ene kan bringe en frelst gennem prøvelserne - .

Alligevel skal jeg gøre forsøg på at spå ud fra de realiteter, der trods alt foreligger. Første fase - nedrivningen er tilendebragt og anden fase - opbygningen, er i fuld gang i skrivende stund. Det vil sige at man i hovedsagen har arbejdet sig ned gennem etagerne fra tag til kælder og nu er i færd med at mure trappetårn, færdiggøre stueetage til bø-klasse og 4.klasse, etablere varme, lægge linoleum, sætte inventar op, og så småt angribe kælderen.

Vi regner med at begynde rejsningen af fællespavillionen først i næste uge, og samtidig påbegynde indgangsbygningen. Vi har fået tilsagn om byggetilladelse for D-pavillionen ved siden af indgangsbygningen og skulle kunne påbegynde denne omkring 1. oktober, når statslånet foreligger. Omkring samme tid skulle den nye trappe give os adgang til første sal og tagetagen og det nye fællesrum tages i brug, så vi atter kunne samles på Borrevold ind i oktober.

Dette betyder dog ikke, at vi ikke har en del tilbage! Rejsning af afdeling D, færdiggørelse i kælder, etablering af legeplads, malerarbejde og alt det uforudsete m.m.!

Til trøst kan jeg minde om efterårsferien, de gamle tiders pionerånd, og iøvrigt henviser til mit indledningscitater!

PER

En tur i boxen

Under redaktionsmødet til dette nummer af "forældrebladet", var der en del diskussion om forældres ansvar ved valg af børnebøger.

I den slags diskussioner om børn og bøger, har det altid været en almindelig opfattelse, at de "søde sager", så som Daffy, Anders And, Flintstone o.s.v., om ikke skulle forbydes, så dog spædes godt op med den "gode" litteratur, virkelig give børnene mulighed for også at lære den gode smag at kende, som man siger! Kære forældre - har I samme ansvar overfor jeres børn og den musik de hører? Jeg kom til, halvvejs i sjov, halvt i alvor at foreslå plade anmeldelser i forældrebladet. Og så var jeg fanget i nettet!

-----Jeg har været en tur i boxen og hørt "Revolver" af The Beatles. Jeg tog mig sikkert højst aparte ud, da jeg sad i boxen og gjorde notater, jeg skrev associationer ned for hvert stykke:

- "på en gang indisk-skotsk
- sjælende, swingende, legende let med vokalerne, noget søgende - beskyt os -
- strygekvartet - cello
- marked, march, gøgl, selvironisk, folkemusik -

- "Hun" - berettende, naivt (she)
- gospel - roll-klaver-
- barok- musikagtig - cembalo - brandenburg
- Bob Dylan, oratorium - Wagner
- vaskeægte pigtråd, altergang, amen -
- kære pige - Tjaikovskij - klaverkoncert -
- Latinamerika - big band - Händel -
- tåge, heste, indianere, hardangerfele
- elektronmusik, løbsk båndoptager - - - -"

- Det synes forvirret. Men var fantastisk levende, til tider menneskeligt, og først og fremmest eksperimenterende.

Beatles er smadder-musikalske, de kender efterhånden hinanden på rygmarven, og er så sammenspillede, at de kan kaste sig ud i næsten hvad det skal være, og gennemføre det med musik i. Hatten af for Beatles, der ikke stagnerer i skyggen af en offentlig anerkendelse, men søger nye veje, for stadig at udvikle sig, og ha' noget sammen, noget andet end lige det forretningsmæssige.

Det er en plade at anbefale, også hvis den kan få andre "trådgrupper" til at gøre det samme, ikke lave det samme som Beatles, men gøre det samme: eksperimenterere.

Jørgen Wedege

Spørgeskemaerne NB---OBS- -

Kort før sommerferien formulerede forældrerådet og lærerne en række spørgsmål til skolens forældre om forældremøder, klassemøder og fester. Vi gjorde det ud fra den ide, at svarene kunne hjælpe os til en klarere fornemmelse af, hvorledes disse fælles-arangementer fremtidigt bør tilrettelægges, så de imødekommer det størst mulige antal interesser. Desværre har alt for få besvaret og returneret

spørgsmålene - og så er vi lige vidt.

Find skemaet frem, skriv svarene på og send det til skolen
snarest muligt. Tak !

Ib

L E G E P L A D S E R - - - !!

Legepladsforeningen for Helsingør og Omegn har nu arbejdet
 $\frac{1}{2}$ år, og vi kan sige: "det går godt fremad!" I sin tid var
der en udbredt og positiv interesse fra "lilleskolens" for-
ældre - det er der stadig - men der er ikke særlig mange,
som har meldt sig ind i foreningen ved at betale et kontin-
gent.

I samarbejde med Helsingør Aftenskole har legepladsforenin-
gen arrangeret en foredragsrække med fællestitlen

BARNET I DET MODERNE SAMFUND

Det løber af stabelen 6 på hi anden følgende mandage fra
januar 1967, og programmet er følgende:

- 23.1.67 Jens Sigsgård: Hvad skal vi opdrage til?
- 30.1.67 Max Sigumfeldt: De nyeste erfaringer om børns
færden i byerne.
- 6.2.67 Erik Mygind: Lider vi under vore pænhedsidealere?
- 13.2.67 Rich. Andersen: At leve - og at opleve.
Leg er roden til al kultur.
- 20.2.67 Svend Heinild: Miljøets betydning for barnets
opvækst.
- 27.2.67 John Owesen: Hvilke muligheder har samfundet, og
hvorfor udnytter vi dem ikke?

Tilmelding til denne række af foredrag koster 10 kr.

Tilmeldingen kan foregå enten ved indtegning på Aftenskolen inden den 16. september, eller ved tilmelding gennem legepladsforeningen hos Jane Bang, Blichersvej 29, Helsingør, postgiro nr. 97436.

Tilmeldingen regnes ikke for endelig, før beløbet er betalt.

Adgang til foredragsrækken har alle. For de 10 kr. pådrager man sig ikke yderligere forpligtelser overfor arrangementerne.

Legepladsforeningen for Helsingør
og Omegn.

STUDIEKREDS for forældre på skolen????

Ved et lærermøde blev det fastslået at studiekredse for forældrene var noget meget positivt. Det er et vigtigt supplement til livet omkring skolen, men desværre er lærernes arbejdstid meget hårdt udnyttet med forældremøder - studiebesøg - ekstrauddannelse o.s.v.. Så det ligger lidt tungt med at indbyde til og lede kredse i vinter. Må det derfor være mig tilladt at gøre opmærksom på foredragsrækken "Barnet i det moderne samfund", som er omtalt ovenfor. Det er en række foredrag af mennesker, der ved, hvad de taler om. Flere af foredragene vil være lidt polemiske i deres form - således at der kan blive tale om efterfølgende diskussioner. Jeg tror, at det

bliver noget, de fleste mennesker vil kunne lære noget af, og hvem ved - måske finder man sammen bagefter for at ud-
dybe og gennemdrøfte det hørte foredrag.

Ulf

FORELDRE - RYTMIK (gymnastik - tromning)

I lighed med tidligere vil der blive lejlihed til for for-
ældrene atter i år at gå til gøsselgymnastik og tromning.
Vi regner ikke med at kunne starte før omkring november-
december, og uge-dagen eller uge-aftenen kan heller ikke
siges endnu. Så det hele er meget usikkert, -undtaget at
der bliver noget!

I al korthed skal jeg, af hensyn til de nye forældre, for-
tælle, at gøsselgymnastikken er udviklet af musikpædagog
Astrid Gøssel, som igennem iagttagelser af sine elevers
holdning opdagede vigtigheden af at bruge musklerne og
hele kroppen rigtigt - lemmerne, hovedet, hals, skuldre,
rygsøjle, mellemgulv o.v.s.

Det har vist sig, at man ikke "bare" blev bedre til at
tromme, spille, fløjte o.v.s., men på snart sagt alle om-
råder blev mere frigjort ved at have opdaget sin egen krop-
og lært at beherske den, herunder talen og vejrtrækningen.

Tromningen bygger direkte på gøsselgymnastikken derved,
at den følger bevægelsen i kroppen op med det rytmiske.

Trommerytme, rytme eller musik i det hele taget, appellerer jo til dans og bevægelse, -og jo bedre man bevæger sig og bruger kroppen, des bedre kan man tromme. Med andre ord det er en mægtig stimulerende vekselvirkning der opstår. - Det er forresten det "de underudviklede folk" har gjort i flere tusinde år!

Til slut skal oplyses, at gøsselgymnastikken vil blive ledet af Ulla og tromningen af undertegnede.

Jørgen Wedege.

HE HER Forældre fra børnehaveklassen og 1 klasse.
Studiekreds ledet af Ulla

Studiekredsen tænkes påbegyndt omkr. 1 oktober og kommer til at strække over 10 gange.

Deltagere: børnehaveklasse og 1. klasse forældre.

Bøger: Gennemgang af bogen "Barnåren från 5 till 10" skrevet af professor Arnold Gesell, Gävle Universitet.

Interesserede bedes henvende sig til:

Ulla Christiansen
telefon 212691

Weekendstævne for lærere og forældre ved de små skoler.

Forældrebladet havde hørt om et weekendstævne arrangeret af og for de 7 små skoler. Vi har derfor sat os i forbindelse med arrangørerne for at høre nærmere.

Program med alle de fornødne oplysninger vil senere blive udsendt til alle skolerne, men her er altså foreløbig visse fact.

Sted og tid: Vallekilde højskole. Weekenden 8-9 oktober fra lørdag kl. 15 til søndag kl. 17.

Pris: Ca. 50 kr. pr. deltager (prisen ligger dog endnu ikke fast)

Antal: Højest 100 deltagere fordelt på de 7 skoler.

PROGRAM:

lørdag eftermiddag:

"De skabende fags formål indhold og metodik" indledning af Nina Kaj Nielsen og muligvis Ricard Sneum. Herefter almindelig diskussion om bl.a. timetal og timefordeling - ofres der for megen tid på den slags etc. etc.

lørdag aften:

eventuelt diskussionen fortsat og samtidig vises Gunnar Sneums nye film "Billedleg". Endvidere har arrangørerne andre film i baghånden. Skulle nogle af stævnets deltagere få lyst til at være lidt længere oppe har arrangørerne

allieret sig med musiklærerne.

søndag formiddag:

"Sammenhæng i undervisningen", specielt o-fagene i forbindelse med de andre fag. Foredrag af Henrik Sidenius fra Kroggårdskolen.

søndag eftermiddag:

"Hvad tænker vi på" udveksling af erfaringer og diskussion af tvivlsspørgsmål på vore skoler. Her har man tænkt sig, at en repræsentant fra hver af de 7 små skoler skulle formulere 2 emner, som man hjemme på de respektive skoler er optaget af og gerne vil snakke med de andre skoler om. Når repræsentanterne ganske kort har fremlagt emnerne, skulle deltagerne så gå i grupper, måske lærere for sig og forældre for sig, derefter skulle man så vælge ud af de 14 emner, hvad man vil snakke om. Gruppediskussionen skulle vare en times tid, så samles man i salen for at få korte referater fra grupperne, uden at emnerne yderligere skulle diskuteres.

Redaktionen

Lærerne:

Skoleleder Ib Kvolsbjærg, Hauchsvej 13, 214952
 Agnes Brammer, Olriksvej 5 E
 Ulf Brammer, Ewaldsvej 3, Espergærde, 233246
 Ulla Christiansen, "Højgården", Bøgebakken 32, 212691
 Gerda Eggli, Århusvej 36, 212232
 Barbara Fischer, Carl Plougsvej 11, 215848
 Lene Friis, Øresundshospitalet
 Grete Dam Petersen, Ndr. Strandvej 67, 214808
 Jørn Ove Petersen, Gl. Kalkbrænderivej 34, II, Kbhvn Ø
 Hanne Schachtschabel, Blichersvej 93, 214593
 Jørgen Wedege, Rolighedsvej 3, Espergærde

Styrelsen:

Formand:Lise Iversen, Sdr. Strandvej 36, 211898
 Næstformand:J.B.Pileborg, Hyldevej 2, 215231
 Kasserer:Ole Josephsen, Rønnebær Alle 16, 214697
 Sekretær:Karin Kjærsgård, Baggesensvej 8, 212844
 Ole Krarup, Nyrup Overdrev, Kvistgård, (238) 216
 Bent Kromann, Rønnebær Alle 42, 216821
 Jørgen Pedersen, Elmebakken 5, 215209

Foreldrerådet:

1.kl. Dorte Schmidt, Kingosvej 95, 214242
 . Ulla Pedersen, Elmebakken 5, 215209
 2.kl. Karin Kjærsgård, Baggesensvej 8, 212844
 3.kl. Agnes Løgager, Sdr. Strandvej 80, 215115
 Inger Nissen, Nørrevej 42, 215407
 4.kl. Gitte Sørensen, Carl Plougsvej 45, 210004
 Bent Kromann, Rønnebær Alle 42, 216821
 5.kl. Annette Kjædegård, Carl Plougsvej 17, 210961
 7.kl. Leo Sørensen, Ydunsvej 10 A, 214983
 Jørgen Stårup, Gurrevej 81, 213380

Redaktionen:

Søren Bang, Blichersvej 29, 215922
 Karen Christensen, Kongedammen 22
 Per Iversen, Sdr. Strandvej 36, 211898
 Jørgen Wedege, Rolighedsvej 3, Espergærde

Skolekalender:

Torsdag den 15.9.: Skolefridag

Lørdag-Søndag den 8-9 oktober: Weekend-stævne på Vallekilde
Højskole.

Mandag den 17.10. - lørdag den 22.10. (begge inc.): Efter-
årsferie

Skolens kontortid:

Under skolens ombygning kan skolelederen træffes
hver dag mellem kl. 17-18 på telf. 214952.

Helsingør lille Skole

De Mezasvej 13, Helsingør

Giro nr. 122606

Telefon 210203

o g m e t o d i k.

Indleder: Nina Kai Nielsen - Bernadotteskolen.

Kl. 18. Middag.

Kl. 19.30 F i l m. Gunnar Sneums nye film: Billedleg.

Eftermiddagens drøftelse fortsættes.

Kl. 21. Aftenkaffe og frit samvær.

Søndag

Kl. 8.30 Morgenmad.

Derefter drøftelse af:

S a m m e n h æ n g i u n d e r v i s n i n g e n -
specielt O-fag i relation til de øvrige fag.

Indleder: Henrik Sidenius - Kroggårdsskolen.

Kl. 12 Middag. Derefter:

H v a d t æ n k e r v i p å ?

Indledere: En repræsentant fra hver skole. Formulerer kort et, evt. to emner, man på hjemskolen gerne vil drøfte med os andre, det være sig pædagogisk, organisatorisk, administrativt. Efter oplægget grundig gruppediskussion. Hver gruppe vælger selv et eller flere af de opkastede emner. Derefter kort samling, hvor grupperne refererer deres drøftelser.

(Det foreslås, at deltagerne på hver skole samles inden stævnet for at fastlægge ønskede emner og vælge indleder.)

I løbet af eftermiddagen kaffe.

Kl. ca. 16. Afslutning og hjemrejse.

Tilmelding til stævnet må finde sted inden den 14.9.
til Ib Kvolsbjærg, Hauchsvej 13.

Indbetaling kan ske over giro 122606 med angivelse
af formålet på bagsiden

Skole:

Modtaget d.

Enkeltværelse ønskes (kun ganske få)

Dobbeltværelse ønskes (ægtepar)

3 eller 4-sængsstue

Ønsker at leje lagener, tæpper, håndklæde

Medbringer selv - - -

Kan selv sørge for natlogi

Tilmelding til stævnet må finde sted inden den 14.9.
til Ib Kvolsbjærg, Hauchsvej 13.
Indbetaling kan ske over giro 122606 med angivelse

T i l m e l d i n g

Det maximale overnattende deltagerantal er 120. Herudover kan der blive mulighed for deltagere, der selv sørger for natlogi.

Vi er efterhånden så mange i vore skoler, at der er risiko for overtegning. En enkelt skole bør ikke besætte uforholdsmæssigt mange pladser, da formålet med stævnet jo bl.a. er at skabe kontakt mellem alle 7 skoler. For om nødvendigt at kunne rationere så retfærdigt som muligt er flg. fremgangsmåde for tilmelding valgt:

De 16 først tilmeldte fra hver skole får adgang. Yderligere interesserede sættes på venteliste. I slutningen af sept. gives besked, om der vil blive plads til dem i kraft af, at en eller flere skoler ikke tilmelder 16.

Tilmelding bekræftes af jeres skole og er derefter bindende.

Udfyld og aflever nedenstående blanket på skolen senest 14. september.

OBS. Deltagere fra skolen i Gladsaxe sender blanketten til:

Karen Andersen, Eblegården 19, Lyngby.

V A L L E K I L D E

8.-9. O K T O B E R

Jeg/vi tilmelder mig/os stævnet d. 8.-9.oktober

En gammel tanke, om at vi bør kende lidt mere til hinanden, forsøges praktiseret med nedenstående program for et fælles stævne på

Vailekilde højskole d. 8. og 9. okt.

Højskolen ligger mellem Holbæk og Kalundborg. Vej tilhøjre i Svinninge mod Nykøbing, til venstre i Hørve.

Bedste forbindelse fra Århus: Juelsminde kl. 11.30. Billigst med rugbrød fra Kalundborg. Tog fra København 13.15, men vi regner med, at bilister fylder bilerne.

Stævneafgift kr. 50.-. Hvis man selv medbringer lagener, tæpper, håndklæde - kun 40.- Både lærere og forældre kan deltage (alle skal sende tilmelding). Pladsen er begrænset, hvorfor vi beder den enkelte skole overveje en passende fordeling.

Vi kan få plads til ca. 120, hvis flest mulige melder sig til indkvartering på 3-4 sengs stuer.

Vi håber, der vil være tilstrækkelig interesse for stævnet, og at vi kan få et par hyggelige og udbytterige dage sammen.

Stævneudvalget, Gladsaxe.

.....

PROGRAM

Lørdag

Ankomst fra kl. 14. Indkvartering.

Kl. 15. bydes velkommen ved en kop kaffe.